

ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อ
ทักษะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานการศึกษา เทศบาลนครภูเก็ต*
INFORMATION TECHNOLOGY LEADERSHIP OF SCHOOL
ADMINISTRATORS AFFECTING TEACHER'S DIGITAL SKILLS UNDER
THE OFFICE OF EDUCATION PHUKET MUNICIPALITY

ธิดารัตน์ ไชยวรรณ¹ และ สุภัทรา ภูษิตรัตนาวลี²

Thidarat Chaiwan¹ and Supattara Pusitrattanaalee²

¹⁻²มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมาศกรราช

¹⁻²Mahamakut Buddhist University Srithammasokkaraj Campus.

1Corresponding Author's Email: teacher.ewii@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อศึกษาระดับภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาตามทัศนะของครู 2) เพื่อศึกษาระดับทักษะดิจิทัลของครู 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษากับทักษะดิจิทัลของครู 4) เพื่อศึกษาตัวแปรพยากรณ์ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อทักษะดิจิทัลของครู กลุ่มตัวอย่าง คือ ครูผู้สอน จำนวน 205 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีสุ่มแบบแบ่งชั้นจำแนกตามชื่อโรงเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน

ผลการวิจัย พบว่า 1) ระดับภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด 2) ระดับทักษะดิจิทัลของครู โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด 3) ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษากับทักษะดิจิทัลของครู โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์กันในทางบวกอยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และ 4) ตัวแปรภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 2 ด้าน เป็นตัวแปรพยากรณ์ดีที่สุด คือ ด้านการมีวิสัยทัศน์ทางเทคโนโลยี และด้านการใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน ซึ่งตัวแปรทั้ง 2 สามารถอธิบายการผันแปรทักษะดิจิทัลของครูได้ร้อยละ 51.60 สามารถสร้างสมการถดถอยในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้ สมการพยากรณ์ทักษะดิจิทัลของครู ในรูปคะแนนดิบ มีดังนี้ $\hat{Y} = 1.372 + .411(X_1) +$

* Received 6 April 2025; Revised 15 April 2025; Accepted 30 April 2025

.279(X₄) สมการพยากรณ์ทักษะดิจิทัลของครู ในรูปคะแนนมาตรฐาน มีดังนี้ $\hat{Z} = .463(X_1) + .386(X_4)$

คำสำคัญ: ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยี, ทักษะดิจิทัลของครู, ภาวะผู้นำผู้บริหาร

Abstract

The purposes of this research were to 1) to study the level of technological leadership of school administrators as perceived by teachers; 2) to study the level of digital skills of teachers; 3) to examine the relationship between school administrators' technological leadership and teachers' digital skills; and 4) to identify the predictive variables of school administrators' technological leadership that influence teachers' digital skills. The sample consisted of 205 teachers selected through stratified random sampling based on school names. The research instrument was a questionnaire. The statistics used for data analysis included frequency, percentage, mean, standard deviation, Pearson's correlation coefficient, and stepwise multiple regression analysis.

The results showed that: 1) The overall level of technological leadership of school administrators was at the highest level. 2) The overall level of teachers' digital skills was also at the highest level. 3) There was a high positive correlation between school administrators' technological leadership and teachers' digital skills, which was statistically significant at the .001 level. And 4) Two aspects of technological leadership technological vision and the use of technology in teaching and learning were found to be the best predictors of teachers' digital skills. These two variables could explain 51.60% of the variance in teachers' digital skills. The regression equations for predicting teachers' digital skills were as follows: Raw score equation: $\hat{Y} = 1.372 + .411(X_1) + .279(X_4)$ Standard score equation: $\hat{Z} = .463(X_1) + .386(X_4)$

Keywords: Information Technology Leadership, Teachers' Digital Skills, Administrative Leadership

บทนำ

ประเทศไทยกำลังก้าวเข้าสู่ยุคเศรษฐกิจและสังคมฐานความรู้ที่ขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลส่งผลให้ภาคการศึกษาจำเป็นต้องปรับตัวเพื่อสร้างกำลังคนที่มีสมรรถนะสูง และเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตามความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาและการเข้าถึงเทคโนโลยีดิจิทัลยังคงเป็นปัญหาสำคัญ โดยเฉพาะในช่วงสถานการณ์โควิด-19 ที่ผ่านมามีได้สะท้อนให้เห็นถึงข้อจำกัดด้านทักษะดิจิทัลของครูและนักเรียนอย่างชัดเจน สถานศึกษาในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น เทศบาลนครภูเก็ต ต้องเผชิญกับความท้าทายในการยกระดับคุณภาพการศึกษาโดยอาศัยเทคโนโลยี เพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมและตลาดแรงงานที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

จากหลักการและแนวทางตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2545 ได้เน้นให้บุคลากรทางการศึกษาได้รับการพัฒนาให้มีทักษะการใช้เทคโนโลยีอย่างมีคุณภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2542) รวมถึงแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560–2579 ที่เน้นการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลสร้างความเสมอภาคในการเรียนรู้ตลอดชีวิต (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560, หน้า ๑๖) นอกจากนี้ แนวคิดเรื่องภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา ได้รับการกล่าวถึงว่าเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมคุณภาพของการจัดการศึกษา (รัตนารักษ์ วัชรอติยาพล, 2563) โดยผู้บริหารที่มีวิสัยทัศน์และสามารถใช้งานเทคโนโลยีอย่างเหมาะสม ย่อมส่งผลต่อการพัฒนาทักษะดิจิทัลของครู (จุฬาลักษณ์ พรหมอุบล, 2564, หน้า 18–19; อภิวิชญ์ สนลอย, 2565) ซึ่งครูจำเป็นต้องมีความรู้ด้านดิจิทัลทั้งในด้านการใช้ การเข้าใจ การเข้าถึง และจริยธรรมทางเทคโนโลยี (อมรรัตน์ ดอนพิลา, 2566) เพื่อออกแบบการเรียนรู้ พัฒนาสื่อนวัตกรรม และส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกับผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ (วราพินทร์ ชาววิวัฒน์, 2565)

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อทักษะดิจิทัลของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษา เทศบาลนครภูเก็ต เพื่อนำผลวิจัยไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการบริหารงานของสถานศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาตามทัศนะของครูสังกัดสำนักงานการศึกษา เทศบาลนครภูเก็ต
2. เพื่อศึกษาระดับทักษะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานการศึกษา เทศบาลนครภูเก็ต
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษากับทักษะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานการศึกษา เทศบาลนครภูเก็ต

4. เพื่อศึกษาตัวแปรพยากรณ์ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อทักษะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานการศึกษา เทศบาลนครภูเก็ต

สมมติฐานการวิจัย

1. ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวกกับทักษะดิจิทัลของครูในสถานศึกษา สังกัดเทศบาลนครภูเก็ต
2. ตัวแปรภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาอย่างน้อย 1 ด้านสามารถพยากรณ์ทักษะดิจิทัลของครูในสังกัดสำนักงานการศึกษา เทศบาลนครภูเก็ต

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูผู้สอน สังกัดสำนักงานการศึกษา เทศบาลนครภูเก็ต ประกอบด้วย 7 โรงเรียน และ 2 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จำนวน 604 คน (กองการเจ้าหน้าที่, 2566, หน้า 93-96)

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ครูผู้สอน จำนวน 205 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีสุ่มแบบแบ่งชั้นจำแนกตามชื่อโรงเรียน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถาม มี 3 ตอนดังนี้ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นที่มีต่อระดับภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานการศึกษา เทศบาลนครภูเก็ต โดยแบ่งเป็น 4 ด้าน จำนวน 27 ข้อ และ ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นที่มีต่อทักษะดิจิทัลของครู ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานการศึกษา เทศบาลนครภูเก็ต โดยแบ่งเป็น 3 ด้าน จำนวน 17 ข้อ

2.2 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ มีขั้นตอนดังนี้ 1) ศึกษาเอกสาร ตำรา หลักการ แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลทักษะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานการศึกษา เทศบาลนครภูเก็ต เพื่อกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยและเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม 2) สร้างแบบสอบถามตามกรอบแนวคิดให้ครอบคลุมขอบข่ายนิยามศัพท์และนำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้วเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อขอคำแนะนำหรือข้อเสนอแนะ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข และนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ส่งให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการศึกษา จำนวน 3 ท่าน พิจารณาความสมบูรณ์ถูกต้องตามหลักวิชา และตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content validity) แล้วนำผลการพิจารณาวิเคราะห์หาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาด้วยวิธีการหาดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อรายการกับประเด็นหลักของเนื้อหา (Index of item objective congruence : IOC) 3) ค่าดัชนีความสอดคล้องที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญ มีค่าได้ 1.00 ทุกข้อคำถาม 4) นำ

แบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับครูที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 30 คน จากนั้นวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach, 1990, หน้า 202-204) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .959 และ 5) นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยต่อไป

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ผู้วิจัยขอหนังสือจากมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาสโศกราช เรียนนายกเทศมนตรีนครภูเก็ต เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อทักษะดิจิทัลของครูในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานการศึกษา เทศบาลนครภูเก็ต

3.2 ผู้วิจัยประสานงานนำส่งหนังสือถึงสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานการศึกษา เทศบาลนครภูเก็ต เพื่อแจ้งประสงค์ขอความอนุเคราะห์จัดการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.3 ผู้วิจัยส่งลิงก์แบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งในส่วน of สถานศึกษา หรือกลุ่มตัวอย่างใดไม่สามารถส่งคำตอบแบบสอบถามได้ ผู้วิจัยจะทำการติดตามเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

3.4 นำแบบสอบถามมาตรวจสอบความเรียบร้อยและวิเคราะห์ต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป สถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีการแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage)

4.2 แบบสอบถามตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับภาวะผู้นำทางเทคโนโลยี โดยการหาค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

4.3 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับทักษะดิจิทัลของครู โดยการหาค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

4.4 วิเคราะห์หาค่าประสิทธิสหพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อทักษะดิจิทัลของครูในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานการศึกษา เทศบาลนครภูเก็ต โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficients)

4.5 วิเคราะห์ตัวแปรพยากรณ์ของภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อทักษะดิจิทัลของครูในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานการศึกษา เทศบาลนครภูเก็ต โดยวิธีสร้างสมการพยากรณ์ โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) แบบนำเข้าตัวแปรทั้งหมด (Enter Regression) และแบบขั้นตอน (Stepwise Method) ในรูปสมการพยากรณ์คะแนนดิบและรูปสมการพยากรณ์มาตรฐาน

4.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษา เทศบาลนครภูเก็ต

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษา เทศบาลนครภูเก็ต โดยภาพรวม

ที่	ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยี ของผู้บริหารสถานศึกษา	n = 205		
		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1	ด้านการมีวิสัยทัศน์ทางเทคโนโลยี	4.57	0.41	มากที่สุด
2	ด้านการมีจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยี	4.49	0.52	มาก
3	ด้านการใช้เทคโนโลยีในการบริหาร	4.50	0.49	มาก
4	ด้านการใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน	4.51	0.50	มากที่สุด
	ภาพรวม	4.54	0.38	มากที่สุด

จากตารางที่ 1 พบว่า ระดับภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษา เทศบาลนครภูเก็ต โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.54$, S.D. = 0.38) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการมีวิสัยทัศน์ทางเทคโนโลยี (X_1) ($\bar{X} = 4.57$, S.D. = 0.41) รองลงมา คือ ด้านการใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน (X_4) ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.50) ด้านการใช้เทคโนโลยีในการบริหาร (X_3) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.50$, S.D. = 0.49) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการมีจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยี (X_2) ($\bar{X} = 4.49$, S.D. = 0.52)

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับทักษะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานการศึกษา เทศบาลนครภูเก็ต

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของทักษะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานการศึกษา เทศบาลนครภูเก็ต โดยภาพรวม

ที่	ทักษะดิจิทัลของครู	n = 205		
		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1	ด้านการใช้งานคอมพิวเตอร์	4.48	0.44	มาก
2	ด้านการใช้งานอินเทอร์เน็ต	4.52	0.51	มากที่สุด
3	ด้านการทำงานร่วมกันแบบออนไลน์	4.54	0.42	มากที่สุด
	ภาพรวม	4.51	0.36	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 พบว่า ระดับทักษะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานการศึกษา เทศบาลนครภูเก็ต โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.36) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการทำงานร่วมกันแบบออนไลน์ ($\bar{X} = 4.54$, S.D. = 0.42) รองลงมา คือ ด้านการใช้งานอินเทอร์เน็ต ($\bar{X} = 4.52$, S.D. = 0.51) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ด้านการใช้งานคอมพิวเตอร์ ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = 0.44)

3. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อทักษะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานการศึกษา เทศบาลนครภูเก็ต

ตารางที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษากับทักษะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานการศึกษา เทศบาลนครภูเก็ต

ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยี ของผู้บริหารสถานศึกษา (X)	ทักษะดิจิทัลของครู (Y)			ผลรวม Yรวม
	Y ₁	Y ₂	Y ₃	
X ₁	.622 ^{***}	.536 ^{***}	.432 ^{***}	.628 ^{***}
X ₂	.542 ^{***}	.545 ^{***}	.208 ^{***}	.449 ^{***}
X ₃	.300 ^{***}	.700 ^{***}	.343 ^{***}	.382 ^{***}
X ₄	.528 ^{***}	.188 ^{***}	.453 ^{***}	.584 ^{***}
ผลรวม Xรวม	.673 ^{***}	.406 ^{***}	.524 ^{***}	.713 ^{***}

จากตารางที่ 3 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's product correlation coefficients) พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษากับทักษะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานการศึกษา เทศบาลนครภูเก็ต โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์กันในทางบวกอยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .001 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.713

4. ผลการวิเคราะห์ตัวแปรพยากรณ์ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อทักษะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานการศึกษา เทศบาลนครภูเก็ต

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise multiple regression analysis) เพื่อเสนอการคัดเลือกตัวแปร ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาเข้าสู่สมการพยากรณ์ที่ดีที่สุดในการทำนายทักษะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานการศึกษา เทศบาลนครภูเก็ต

ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยี ของผู้บริหารสถานศึกษา	คะแนนดิบ		คะแนน มาตรฐาน	t	Sig.
	B	S.E.	β		
ค่าคงที่ (Constant)	1.372	.216		6.357	.000

ด้านการมีวิสัยทัศน์ทางเทคโนโลยี (X_1)	.411	.048	.463	8.548	.000
ด้านการใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน (X_4)	.279	.039	.386	7.117	.000
R = .718, R^2 = .516, Adjusted R^2 = .511, S.E. _{EST} = .253, F = 107.66, Sig = .000					

จากตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise multiple regression analysis) ของภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อทักษะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานการศึกษา เทศบาลนครภูเก็ต พบว่า เมื่อนำตัวแปรภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาทั้ง 4 ด้าน เข้าสู่การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน มีตัวแปรภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 2 ด้าน เป็นตัวแปรพยากรณ์ที่ดีที่สุด คือ ด้านการมีวิสัยทัศน์ทางเทคโนโลยี (X_1) และด้านการใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน (X_4) ซึ่งตัวแปรทั้ง 2 สามารถพยากรณ์ทักษะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานการศึกษา เทศบาลนครภูเก็ต ได้ร้อยละ 51.60 สามารถสร้างสมการถดถอยในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ทักษะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานการศึกษา เทศบาลนครภูเก็ตในรูปคะแนนดิบ มีดังนี้ $\hat{Y} = 1.372 + .411(X_1) + .279(X_4)$

สมการพยากรณ์ทักษะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานการศึกษา เทศบาลนครภูเก็ต ในรูปคะแนนมาตรฐาน มีดังนี้ $\hat{Z} = .463(X_1) + .386(X_4)$

อภิปรายผลการวิจัย

1 ระดับภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะพฤติกรรมหรือความสามารถของผู้บริหารสถานศึกษาที่แสดงออกถึงการมีวิสัยทัศน์ทางด้านเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการองค์กร สนับสนุน ส่งเสริมให้ครูและบุคลากรทางการศึกษามีความรู้ ความเข้าใจในการใช้งานเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง บุคลากรการจัดการเรียนรู้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อนักเรียน สามารถนำไปต่อยอดการบริหารงานฝ่ายต่างๆ ให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด สอดคล้องกับงานวิจัยของวรพล ครุฑวิสัย (2565, หน้า จ-ข) ได้ศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครศรีธรรมราช พบว่า ระดับความคิดเห็นของข้าราชการครูที่มีต่อภาวะผู้นำเชิง

เทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครศรีธรรมราช โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

2. ทักษะดิจิทัลของครู โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะทักษะที่จำเป็นสำหรับการศึกษาและการทำงานในโลกดิจิทัลที่มีการพัฒนาของเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว ทุกคนจำเป็นต้องมีทักษะดิจิทัลขั้นพื้นฐานเพื่อการดำรงชีวิต การทำงาน การเรียนรู้ และการมีส่วนร่วมในสังคม ซึ่งสามารถเรียนรู้ออนไลน์ผ่านบทเรียนต่าง ๆ ทั่วโลกได้ทุกที่ตลอดเวลา ตลอดจนครูผู้สอนควรมีทักษะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการออกแบบการเรียนรู้ (Technology - Based Learning Design) การพัฒนาสื่อการเรียนรู้ ตลอดจนการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ และการสะท้อนผลการประเมิน ไปสู่การพัฒนาผู้เรียนผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล รวมถึงสามารถใช้เทคโนโลยีดิจิทัลทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของอำนาจ ไชยสงค์ (2564, หน้า ก-ข) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ทักษะดิจิทัลของครูที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการชั้นเรียนในศตวรรษที่ 21 ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ผลการวิจัยพบว่า ทักษะดิจิทัลของครูโดยรวม พบว่า อยู่ในระดับมาก

3. ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษากับทักษะดิจิทัลของครู โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์กันในทางบวกอยู่ในระดับสูงมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .001 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะหากภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาสูง ทักษะดิจิทัลของครูก็จะพัฒนาสูงตามขึ้นด้วย หรือกล่าวได้ว่า ทักษะดิจิทัลของครูของครูเป็นผลมาจากการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีนั่นเอง ดังนั้น หากเราต้องการพัฒนาทักษะดิจิทัลของครู จึงมีความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาก่อน ทั้งนี้การพัฒนาครูให้มีทักษะดิจิทัลนั้น ผู้บริหารสถานศึกษามีความสำคัญอย่างยิ่งในการใช้เทคโนโลยีเพื่อสร้างมูลค่าและขับเคลื่อนองค์กรในยุคดิจิทัลอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมุ่งเน้นการมีวิสัยทัศน์ การจัดการเปลี่ยนแปลง การพัฒนาบุคลากรและการใช้เทคโนโลยีเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้และการทำงาน ผู้นำต้องมีความรู้ ความเข้าใจและความสามารถในการปรับตัวตามความก้าวหน้าของเทคโนโลยี การนำเทคโนโลยีมาช่วยเพิ่มคุณภาพการศึกษาและการทำงาน อีกทั้งยังช่วยให้องค์กรบรรลุเป้าหมายได้อย่างยั่งยืนในสังคมดิจิทัล ด้วยเหตุนี้หากผู้บริหารสถานศึกษาขาดภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีก็ไม่สามารถจะพัฒนาครูให้มีทักษะดิจิทัลได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของจุฬาลักษณ์ พรหมอุบล (2564, หน้า 13) ได้ศึกษาเรื่อง อิทธิพลของภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีผลต่อความสามารถในการใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอนของครูในโรงเรียนจังหวัดสุราษฎร์

ธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา สุราษฎร์ธานี ชุมพร พบว่า ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาและความสามารถในการใช้เทคโนโลยีจัดการเรียนการสอนของครูมีความสัมพันธ์กันเชิงบวกในระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ตัวแปรภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 2 ด้าน ที่เป็นตัวแปรพยากรณ์ทักษะดิจิทัลของครู คือ การมีวิสัยทัศน์ทางเทคโนโลยี และการใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน ซึ่งตัวแปรทั้ง 2 สามารถพยากรณ์ทักษะดิจิทัลของครู ได้ร้อยละ 51.60 ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษาที่แสดงออกถึงการมีสร้างวิสัยทัศน์ทางด้านเทคโนโลยี โดยมีการส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการกำหนดวิสัยทัศน์ทางด้านเทคโนโลยีร่วมกัน มีการเผยแพร่วิสัยทัศน์ทางด้านเทคโนโลยีอย่างชัดเจน ติดตามและตรวจสอบความพร้อมของอุปกรณ์ทางด้านเทคโนโลยีอย่างสม่ำเสมอ สร้างบรรยากาศสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการใช้เทคโนโลยีในสถานศึกษา เพื่อการวางแผนในการพัฒนาสถานศึกษาอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง และด้านการใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน ทำให้ครูสามารถบูรณาการนำเทคโนโลยีสารสนเทศใช้ในการพัฒนาหลักสูตรกำหนดนโยบายให้ครูนำเทคโนโลยีไปใช้ในการเรียนการสอน ประเมินความต้องการของครูในการใช้เทคโนโลยีและสนับสนุนการพัฒนาทักษะการใช้เทคโนโลยีเพื่อนำมาปรับใช้ในงานสอน เพื่อการเรียนรู้ที่หลากหลายสนองความต้องการของครูและนักเรียนได้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับงานวิจัยของจุฬาลักษณ์พรหมอุบล (2564, หน้า 13) ได้ศึกษาเรื่อง อิทธิพลของภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีผลต่อความสามารถในการใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอนของครูในโรงเรียนจังหวัดสุราษฎร์ธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานีชุมพร พบว่า ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีผลต่อความสามารถในการใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอนของครูได้แก่ ด้านการส่งเสริมสนับสนุนให้ครูสามารถใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน ด้านความรู้ความสามารถด้านเทคโนโลยีการศึกษาและด้านความรู้ทางกฎหมายและจริยธรรมด้านเทคโนโลยี โดยสามารถร่วมกันทำนายความสามารถในการใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอนของครูได้ร้อยละ 48.50 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สรุป/ข้อเสนอแนะ

ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อทักษะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานการศึกษา เทศบาลนครภูเก็ต ซึ่งมีระดับภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ระดับทักษะดิจิทัลของครู โดยภาพรวมอยู่ในระดับ

มากที่สุด ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษากับทักษะดิจิทัลของครู โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์กันในทางบวกอยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และตัวแปรภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 2 ด้านเป็นตัวแปรพยากรณ์ที่ดีที่สุด คือ ด้านการมีวิสัยทัศน์ทางเทคโนโลยี และด้านการใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน ซึ่งตัวแปรทั้ง 2 สามารถอธิบายการผันแปรทักษะดิจิทัลของครู ได้ร้อยละ 51.60 สามารถสร้างสมการถดถอยในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้ สมการพยากรณ์ทักษะดิจิทัลของครู ในรูปคะแนนดิบ มีดังนี้ $\hat{Y} = 1.372 + .411(X_1) + .279(X_4)$ สมการพยากรณ์ทักษะดิจิทัลของครู ในรูปคะแนนมาตรฐาน มีดังนี้ $\hat{Z} = .463(X_1) + .386(X_4)$ **มีข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ ดังนี้** 1) ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถนำข้อมูลจากการวิจัยเกี่ยวกับภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีไปใช้ในการพัฒนา ส่งเสริมทักษะของตนเองเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานให้มากขึ้น โดยการกำหนดนโยบายภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาทักษะดิจิทัลของครูในสังกัดสำนักงานการศึกษา เทศบาลนครภูเก็ต 2) ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถนำผลการศึกษาที่ได้สามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาทักษะดิจิทัลของครู โดยส่งเสริมด้านการใช้งานคอมพิวเตอร์เรื่องการจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ การสอนบนเว็บไซต์ การใช้สื่อสังคมออนไลน์ช่วยสอน การใช้โปรแกรมต่างๆ และพัฒนาด้านการทำงานร่วมกันแบบออนไลน์เกี่ยวกับการเข้าร่วมอบรมในรูปแบบออนไลน์ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตให้เกิดงานที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และ 3) สำนักงานการศึกษา เทศบาลนครภูเก็ตสามารถนำผลการวิจัยไปใช้เพื่อพัฒนาและส่งเสริมให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยการกำหนดนโยบายภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาทักษะดิจิทัลของครูในสังกัดสำนักงานการศึกษา เทศบาลนครภูเก็ต **และมีข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป** 1) ควรศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอนของครู สังกัดสำนักงานการศึกษา เทศบาลนครภูเก็ต 2) ควรศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะดิจิทัลของครู 3) ควรศึกษาเรื่อง แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานการศึกษา เทศบาลนครภูเก็ต

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. กรุงเทพมหานคร: พริกหวานกราฟฟิค.

- จุฬาลักษณ์ พรหมอุบล. (2564). อิทธิพลของภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีผลต่อความสามารถในการใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอนของครูในโรงเรียนจังหวัดสุราษฎร์ธานีสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานีชุมพร. ใน วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. แขนงวิชาบริหารการศึกษา. สาขาวิชาศึกษาศาสตร์: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- เทศบาลนครภูเก็ต. (2566). แผนอัตรากำลัง 3 ปี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2567-2569. เรียกใช้เมื่อ 15 มีนาคม 2567 จาก <https://www.phuketcity.go.th>.
- รัตนารณ วัชรอติยาพล. (2563). ตัวบ่งชี้ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดกรุงเทพมหานคร. ใน ดุษฎีนิพนธ์ศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.
- วรพล ครุทวิสัย. (2565). ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครศรีธรรมราช. ใน สารนิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.
- วราพินท์ ชาววิวัฒน์. (2565). แนวทางการส่งเสริมทักษะดิจิทัลของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 2. ใน การค้นคว้าอิสระการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.
- อภิวิชญ์ สนลอย. (2565). ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร, ใน วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.
- อมรรัตน์ ดอนพิลา. (2566). ความต้องการจำเป็นและแนวทางพัฒนาทักษะดิจิทัลของครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาภูเก็ต. ใน วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- อำนาจ ไชยสงค์. (2564). ทักษะดิจิทัลของครูที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการชั้นเรียนในศตวรรษที่ 21 ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม. ใน วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารและพัฒนการศึกษา, มหาวิทยาลัยนครพนม.
- Cronbach, L.J. (1990). Essentials of psychological testing. (5th ed.). New York: Harper & Row. pp. 202-204.